

Viết đoạn văn nêu cảm nhận về tuổi thơ trong bài “Hoa bìm”.

Bài làm

Tuổi thơ là dòng suối mát lành mà ai đi qua cũng nhớ về để trân trọng, để mỉm cười, để yêu thương. Bài thơ “Hoa bìm” của Nguyễn Đức Mậu đã tái hiện lại những mảng ký ức tuổi thơ trong mát nơi thôn quê bình dị. Từ giậu hoa bìm tím, tác giả mừng tượng lại những mảng màu kỉ niệm qua một loạt những sự vật tuổi thơ:

*Có con chuồn ớt lơ ngơ
Bay lên bắt nắng đậu hờ nhành gai
Có cây hồng trĩu cành sai
Trưa yên ả rưng một vài tiếng chim
Có con mắt lá lim dim
Cánh diều ai thả nổi chìm trên mây
Bến quê nước đục sông gầy
Có con thuyền giấy chở đầy mộng mơ
Cánh bèo con nhện giăng tơ
Cào cào tránh nắng đậu nhờ tàn sen
Có ri ri tiếng đế mèn
Có bầy đom đóm thấp đèn đêm thâu
Có con cuốc ở bờ lau
Kêu dài ngày hạn, kêu nhàu ngày mưa*

Mọi thứ trở nên đẹp đẽ và có hồn qua lăng kính tuổi thơ mà tác giả cảm nhận. Đoạn thơ đã tái hiện đặc sắc những hình ảnh tươi đẹp của thiên nhiên bình dị và gắn liền với tuổi thơ của mỗi người con nông thôn. Đó là chú chuồn chuồn ớt làm hồng cả khoảng trời thơ. Là cây hồng trĩu cành sau vườn nhà che bóng cho chú chim líu lo ca hát. Là đôi mắt lim dim đầy mộng mơ của những cô bé, cậu bé đang lon ton đôi chân đuổi theo cánh diều vào một chiều nhiều gió. Là con thuyền giấy chở theo những mộng mơ của tuổi nhỏ đi xa, đến bến bờ của chờ đợi, niềm tin và hi vọng. Những sự vật hiện lên một cách đẹp đẽ, trong mát làm tô đậm bức tranh bình yên nơi thôn quê. Đoạn thơ còn đặc sắc bởi sự tô điểm của các âm thanh ri ri của đế mèn và tiếng kêu dài của chú cuốc vào buổi chiều xa. Tất cả đã hoàn thiện và vẽ ra trước mắt ta một bức tranh tuổi thơ đầy gió mát bởi những sự vật tươi đẹp. Ai đã từng lớn lên từ nông thôn lam lũ hẳn không thể nào quên được bầu trời tuổi thơ đẹp đẽ trong “Hoa bìm”.